

EL PUNT

Dissabte, 10 de juliol de 1999 - Núm. 6.683 - Any XXI

DIARI INDEPENDENT, CATALÀ, COMARCAI, I DEMOCRÀTIC

Barcelonès Nord - Núm. 1.750 - Any VI - 125 pessetes (0,75 euros)

Mor als 87 anys el mestre Joan Pich i Santasusana

► *La seva mort deixa el món de la música sense una de les seves figures més destacades*

► *L'interpret, compositor i director d'orquestra va viure la major part de la seva vida a Badalona*

► *Demà es farà la cerimònia religiosa a Santa Maria i serà enterrat a Collserola. Plana 3*

PUNT I A PART

BADALONA

Violoncel·lista, compositor, director d'orquestra, mestre d'intèrprets i de mestres. Joan Pich Santasusana va morir ahir a 87 anys, després d'una dilatada carrera al servei de la música.

Demà se celebrarà una cerimònia religiosa a Santa Maria, i després serà traslladat al cementiri de Collserola. Al darrere, Pich Santasusana deixa un llarg plec de composicions, i deixa

una estreta vinculació amb la ciutat, on es va instal·lar als anys quaranta. A Badalona, el seu nom està lligat a la història del Museu Municipal, a la història del Conservatori Pro-

fessional de Música i, fins i tot, a la gestió municipal, ja que va ser tinent d'alcalde de Cultura. Des de fa uns anys, la ciutat el recorda amb un dels seus carrers; un homenatge.

La música perd el mestre Pich Santasusana

El músic, intèrpret i compositor, mor a 87 anys a Badalona, on va viure la major part de la seva vida

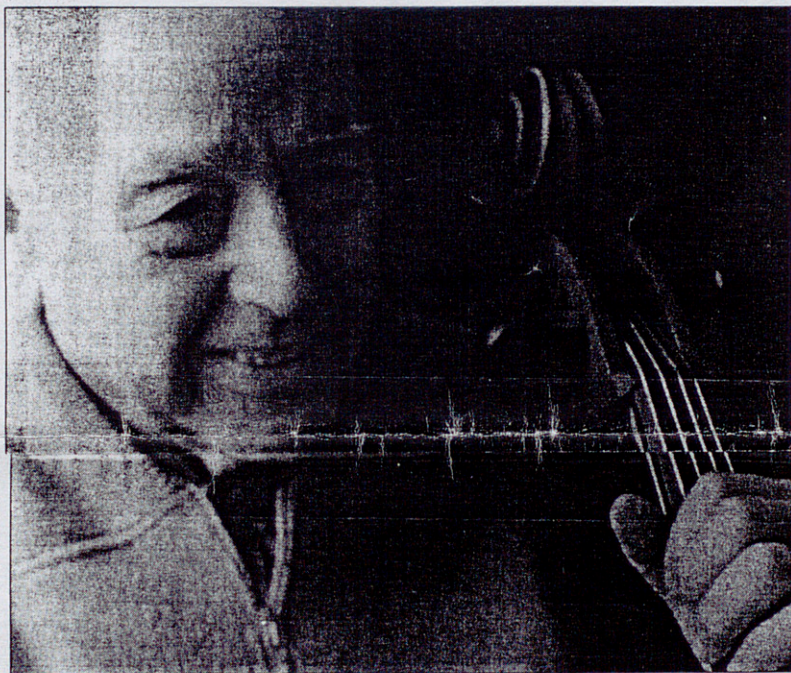
Demà es farà la cerimònia religiosa a la parròquia de Santa Maria i després serà enterrat a Collserola

Pich és considerat una de la màximes figures de la música d'aquest segle, al costat de Casals i Claret

EL PUNT

■ El món de la música ha de lamentar la pèrdua d'una de les seves figures més destacades, el mestre violoncel·lista Joan Pich Santasusana, que va morir ahir a Badalona, al 87 anys. Pich Santasusana que, des de feia anys, per la seva avançada edat, no participava activament de la vida social badalonina, havia nascut a Sant Andreu el 1911. L'any 1942 es va traslladar a Badalona, d'on és filla la seva muller, Maria Escrihuela Giró. Salvant alguns parèntesis, sempre va viure a Badalona, al carrer de Sant Pere. I sempre va estar molt vinculat a la ciutat; «l'estimava», amb paraules de Valentí Sallas, autor d'una de les últimes entrevistes que es van publicar del mestre aquesta decada, al llibre *Converses a Badalona*. De fet, la seva vinculació a la vila va ser tan activa que va arribar a ser tinent d'alcalde de Cultura a la dècada dels cinquanta, en el govern de Santiago March. Des de aquell càrrec va dur a terme iniciatives per a la promoció de les belles arts a la ciutat. Demà a les onze, a la parròquia de Santa Maria, se celebrarà una cerimònia religiosa; després serà traslladat al cementiri de Collserola.

El currículum del violoncel·lista, intèrpret i compositor, ha fet que hagi cridat l'atenció en el grup de les figures rellevants, com Casals i Claret. Es pot destacar que va ser director del Conservatori Municipal Superior de Música de Barcelona entre el 1967 i el 1976. De fet, va ser considerat un nen prodigi. Deien d'ell que als tres anys ja se sabia millor les notes musicals que no

Pich Santasusana, nascut a Sant Andreu, es va instal·lar a Badalona als anys quaranta. Foto: EL PUNT.

pas les lletres. A aquesta edat va ser quan va rebre les primeres lliçons de música i als vuit anys va ingressar a l'escola municipal de música de Barcelona. Entre els mestres que van formar el jove Pich Santasusana hi havia músics de la talla d'Enric Morera, pel qual havia manifestat en més d'una ocasió la seva gran admiració. Autor de diversos *lieder* de qualitat, va estudiar violoncel a l'escola municipal de

música de Barcelona i al conservatori de Ginebra, on va ampliar la seva formació. En l'apartat de la composició es poden recollir les dades que ofereix l'Associació Catalana de Compositors, que parlen de més de seixanta obres.

Al llarg de la seva vida va coincidir amb altres autoritats de la música, com Ventura Gassol, Xavier Montsalvatge i Pau Casals, amb el qual va mantenir

una estreta correspondència. Pich Santasusana recordava emocionat en una entrevista publicada a *Converses a Badalona* que en una ocasió el gran mestre li va oferir una batuta després d'haver dirigit un concert a casa seva. Pich Santasusana va viure la música i la societat, per això va conèixer personalitats com el president Companys i Carles Pi i Sunyer.

Una part de la seva dilatada

carrera la va ocupar la direcció orquestral de diferents formacions, entre les quals destaca l'Orquesta Sinfònica de Radio Nacional. Així, l'il·lustre badaloní té un espai a l'*Enciclopèdia Catalana*, que destaca especialment la seva tasca al capdavant de l'Orquesta Simfònica de Barcelona, l'any 1941, i també la direcció de l'Orquesta Filarmònica de Las Palmas, el 1946. Com s'encarrega de demostrar la història, la seva relació amb Badalona no va ser solament la de la convivència, sinó que va ser un ciutadà que es va involucrar en la vida cultural i social. A banda de la tinença d'alcaldia, és podria recordar que va ser el primer president del Museu de Badalona i que va ser ell qui va intercedir a Madrid per aconseguir que un real decret concedís la categoria de Conservatori Oficial Professional de Música a l'escola de música. L'Ajuntament, en l'època en què Màrius Díaz va ser-ne l'alcalde, havia dit que s'havien de fer massa tràmits per aconseguir-ho. Va ser director del Conservatori des del 1960 fins que se'n va jubilar, en complir els 70 anys. Com a homenatge, l'Ajuntament va nomenar-lo membre d'honor del Patronat de la Música de Badalona. La seva inquietud cultural també va fer que col·laborés des del primer número de la Revista de Badalona, als quaranta. L'any 1991, l'Ajuntament va prendre l'acord de posar el nom del mestre Pich Santasusana a un dels nous carrers de Montigallà. (La informació ha estat elaborada per M. Francisco, E. Gómez, A. Mas i M. Miralles)

REACCIONS

JOSEP DURAN
(Amics de la Música)

«Ha estat una gran pèrdua. Ell s'havia donat d'alta com a soci d'Amics de la Música, tot i que no va participar en res perquè ja estava molt delicat de salut. El seu fill és membre de la junta i li preparàvem un homenatge pel setembre. En el discurs de presentació de l'entitat vam fer molta referència a la seva persona, perquè era un model a seguir. Li havíem proposat formar part del jurat que havia

de votar el nostre logotip, però no en va poder formar part perquè ja estava molt malalt»

■
«La ciutat ha d'estar orgullosa d'haver-li dedicat en vida un carrer. Tot ha estat gràcies a l'impuls de Salvador Simó»

■ ■ ■
VALENTÍ SALLAS

(Autor de «Converses a Badalona»)

«El vaig entrevistar a casa seva amb la seva filla, em va fer la impressió que era una persona molt amiga de la música i de la ciutat. El seu tracte era molt

cordial»

■ ■ ■
JOAN MAYNÉ

(Exadjunt a la direcció de Cultura)

«Badalona li ha de reconèixer la tasca que ha fet, juntament amb altres persones, en un període difícil per a la cultura com era el franquisme»

■ ■ ■
SALVADOR SIMÓ

(Vicepresident d'Òmnium Cultural a Badalona)

«Era un home entranyable, molt bon amic dels seus amics. Bon conversador, parlava amb vehemència d'Enric Morera; és

una gran pèrdua per a la música i per a la ciutat»

■
«Ha conservat molts amics, malgrat no ser massa recordat a casa nostra. Penso que era de les dues o tres figures importants de la música d'aquest país, i ha mort oblidat. Ell, de fet, ja ho deia: 'Mentre treballes, tot són mèrits i atencions; quan arribes a una certa edat t'obliden'»

■ ■ ■
CATERINA MIERAS
(Regidora de Cultura)

«He quedat molt parada, sense paraules, en saber la seva mort. Ho sento molt personalment, li tenia una gran estima»

■ ■ ■
SALVADOR ALSINA

(Membre fundador de Revista de Badalona)

«Va ser dels primers en col·laborar amb Revista de Badalona. Era badaloní, malgrat haver nascut a Sant Andreu; sempre va sentir molt la ciutat. La seva mort serà molt sentida en els ambients culturals de Badalona»